

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/235/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613207681
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613207681.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej, JUDr. Jozefa Turzu v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpeného ERASMUS LEGAL, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Justičná 9, IČO: 36 789 615, proti odporkyni P. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. -E. XX, o zaplatenie 367,10 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/199/2013-49 zo dňa 7. októbra 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrh vo zvyšnej časti zamietol, ako aj vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania **p o t v r d z u j e .**

V časti výroku nenapadnutého odvolaním ostáva **n e d o t k n u t ý .**

Žiaden z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 292,99 eur a pomernú časť trov konania 60 % vo výške 65,09 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku návrh navrhovateľa na zaplatenie úrokov vo výške 38,18 eur, poplatkov za výber z bankomatu vo výške 3,- eur, poplatku za upomienku vo výške 4,- eur a zmluvnej pokuty vo výške 4,25 eur zamietol. Po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že účastníci uzatvorili 17. decembra 2010 úverovú zmluvu, na základe ktorej sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporkyni úverový rámec 320,- eur a odporkyňa sa zaviazala poskytnuté prostriedky splácať v splátkach vo výške 4 % z dlžnej sumy. Keďže zmluva bola uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom, mal za to, že sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú a vzhľadom na jej obsah o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, z ktorej vyplýva povinnosť dlžníka vrátiť poskytnutý úver a uhradiť celkové náklady s ním spojené. Úver však považoval podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v zmluve absentovali obligatórne náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. j), k) citovaného zákona, a to údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov. Pri poplatku za upomienku mal za to, že nebolo ani preukázané dojednanie tejto povinnosti odporkyne. Preto uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 292,20 eur predstavujúcu rozdiel medzi poskytnutým úverom v celkovej výške 326,88 eur a splatenými splátkami v celkovej výške 34,68 eur. Keďže sa odporkyňa dostala s plnením svojho peňažného záväzku do omeškania, priznal navrhovateľovi aj úrok z omeškania v zákonnej sadzbe občianskoprávných úrokov z omeškania 9 % ročne z jednotlivých nesplatených splátok vo výške 0,79 eur, t. j. istinu celkom vo výške 292,99 eur. Dojednanie o výške ročnej úrokovej sadzby mal za neplatné z dôvodu jeho neurčitosti, keďže v článku 40 zmluvy je údaj 26,28 % a 11,88 % a údaj v sadzobníku poplatkov, ktorý uvedené konkretizuje, nie je

možné považovať za riadne dojednanie o úrokovej sadzbe, keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť uzatvorená písomnou formou, ktorú sadzobník poplatkov nespĺňa. Návrh na zaplatenie zmluvnej pokuty zamietol z dôvodu, že navrhovateľ nepreukázal, že bola dojednaná písomne, keďže bola uvedená len v úverových podmienkach, ktoré síce podľa úverovej zmluvy sú jej neoddeliteľnou súčasťou, avšak nespĺňajú náležitosti písomnej formy právneho úkonu podľa § 40 OZ, a preto je uvedené dojednanie neplatné. Dojednanie zmluvnej pokuty v úverových podmienkach je v rozpore aj s dobrými mravmi, keďže majú obsahovať dojednania vysvetľujúcej a technickej povahy a sú spísané drobným písmom, kde sankcia pre spotrebiteľa nevýhodná môže jeho pozornosti uniknúť. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. s prihliadnutím na pomer úspechu a neúspechu účastníkov v spore.

Navrhovateľ v zákonnej lehote podal proti rozsudku okresného súdu odvolanie, a to čo do výroku, ktorým návrh vo zvyšku zamietol a alternatívne sa domáhal jeho zmeny tak, že návrhu bude v celom rozsahu vyhovieť alebo jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Dôvodil tým, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že s odporkyňou uzavrel úverovú zmluvu, na základe ktorej jej bol poskytnutý revolvingový úver s úverovým rámcom 320,- eur prostredníctvom kreditnej karty, pri ktorom nie je priamo vopred možné určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov ani priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov, pretože sa úver v rámci poskytnutého úverového rámca čerpá na základe vôle odporcu a tým sa menia aj údaje relevantné pre ich výpočet. Skutočnosť, že zákonodarca počítal s nemožnosťou ich určenia, potvrdzuje aj samotný Zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý v ust. § 3 ods. 6 písm. a) až c) dopĺňa § 4 a určuje, o čom musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný a ktoré náležitosti sú aj v úverovej zmluve, resp. v úverových podmienkach a sadzobníku poplatkov, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou, uvedené, a preto platná úverová zmluva nemôže byť bezúročná a bez poplatkov podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona. Čo sa týka výšky úroku za poskytnutie úveru a jej neurčitosti, uviedol, že táto bola účastníkmi dohodnutá na prednej strane úverovej zmluvy v bode 40 a 53 vo výške 26,28 %, resp. 11,88 % ročne v závislosti na výške vyčerpanej čiastky vid' sadzobník, keď z predloženého sadzobníka poplatkov vyplýva výška úroku z úveru presne a jednoznačne. K zamietnutiu návrhu v časti poplatkov za výbery z bankomatu uviedol, že tento nie je platbou, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť v súvislosti s poskytnutím úveru podľa § 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z. z., ktorá sa zvykne priamo dohodnúť na prednej strane úverovej zmluvy, aby bolo zrejmé, že poskytnutie úveru je spoplatnené, ale je skôr poplatkom manipulačným s charakterom administratívnym za použitie bankomatu ako spôsobu výberu peňažných prostriedkov. K zamietnutiu žaloby pre nepreukázanie dohodnutia poplatkov za upomienky poukázal na ust. § 3 Hlavy 14 úverových podmienok, podľa ktorého v prípade riadneho nesplácania úveru bol odporkyňou oprávnený vyúčtovať a táto povinná uhradiť poplatok za prvú upomienku vo výške 4,- eur a 12,- eur v prípade ďalších upomienok. K neplatnosti dohody o zmluvnej pokute uviedol, že táto je jasne a zrozumiteľne dojednaná a určená takisto v § 3 Hlavy 14 úverových podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, a preto ju nemožno považovať za neplatnú pre nedostatok písomnej formy ani pre rozpor s dobrými mravmi.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O. s. p. rozhodnutie prvostupňového súdu v napadnutých častiach podľa ust. § 219 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Prvostupňový súd nepriznanie úroku a poplatkov zdôvodnil absenciou obligatórných náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to ročnej percentuálnej miery nákladov a priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov, z ktorého dôvodu považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok je v tejto časti vecne správny, aj keď sa s jeho zdôvodnením čiastočne nestotožňuje a dáva odvolateľovi za pravdu v tom, že v danom prípade sa jednalo o revolvingový úver, pri ktorom nie je možné jednoznačne uviesť ročnú percentuálnu mieru nákladov, nakoľko tento údaj sa dá určiť len na začiatku poskytnutia úveru na základe známych vstupných údajov (výška úveru, úroky, poplatky, obdobie úverového vzťahu a jednotlivé splátky), nie je ho však možné vyjadriť v priebehu revolvingu, keď možno úver čerpať a priebežne dopĺňať neurčitú dobu a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Odvolací súd

sa však stotožňuje so záverom okresného súdu v tom, že dojednanie ročnej úrokovej sadzby je pre jej neurčitosť a nedostatok písomnej formy neplatné, keďže v článku 40 úverovej zmluvy je uvedený údaj 26,28 % a 11,88 % v závislosti na výške vyčerpanej čiastky vid' sadzobník poplatkov (článok 53), ktorý ale v zmysle vyjadrenia navrhovateľa bol zaslaný odporkyni až s kreditnou kartou, z ktorého dôvodu zmluva túto náležitosť neobsahuje, a preto sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd sa stotožňuje s prvostupňovým súdom aj v tom, že ujednania o zmluvnej pokute sú neprehľadné, písané veľmi malým písmom, sú zapracované do úverových zmluvných podmienok navrhovateľa bez toho, aby boli odlišené od ostatného obsahu, určitým spôsobom zvýraznené tak, aby aspoň formou písaného textu mohli navodiť dojem, že spotrebiteľ pri oboznamovaní sa s jednotlivými úverovými podmienkami mal možnosť ustanovenia o zmluvnej pokute v drobnom písomnom texte úverových podmienok nájsť, oboznámiť sa s nimi a zvážiť vhodnosť vstúpenia do zmluvného vzťahu za vopred naformulovaných podmienok dodávateľom. I krajský súd dospel k záveru, že v danom prípade nedošlo k dojednaniu zmluvnej pokuty účastníkmi zmluvného vzťahu tak, ako to vyplýva z ust. § 544 a nasl. OZ. Tým, že ustanovenia o zmluvnej pokute neboli zapracované priamo v texte zmluvy, ale v úverových zmluvných podmienkach, ktoré spotrebiteľom ako druhou zmluvnou stranou neboli ani podpísané, nemohlo vzniknúť ani zdanie, že sa s ustanoveniami o zmluvnej pokute oboznámil a že na týchto sa spoločne s navrhovateľom dohodol, resp. že boli účastníkmi individuálne dojednané (§ 544 ods. 1 a nasl. OZ). Písomná forma právneho úkonu predpokladá existenciu dvoch náležitostí písomnosti a podpisu. I keď žiadny právny predpis nestanovil, kde má byť podpis na listine zachycujúci písomný prejav vôle umiestnený, nie je možné princíp, že text písaný pod podpisom reprezentuje relevantný prejav vôle osoby, ktorá sa podpísala, aplikovať i na daný prípad. Nárok navrhovateľa je totiž uplatnený z typicky typovej formulárovej zmluvy, do obsahu ktorej spotrebiteľ nemal vôbec možnosť zasiahnuť, aj obsah individuálne ovplyvniť, ktoré závery sa vzťahujú aj na poplatky za upomienky.

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O. s. p. rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdil. V ostatnej časti, ktorá odvolaním napadnutá nebola, ostal rozsudok prvostupňového súdu nedotknutý.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. a žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný a odporkyňa si náhradu trov neuplatnila.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.